

[Oluf Pedersen.]

Side, og at vi udtaler Ønsket om, at Forsvarsministeren ikke handler uden om Rigsdag og uden om gældende Lov. Og jeg forstaa ærlig talt ikke, at Forsvarsministeren ikke vil vedgaa Uheldet og være glad for en saadan Dagsorden og erklære sig rede til i Fremtiden at handle i Overensstemmelse med Rigsdagen.

Justitsministeren (Busch-Jensen): Jeg vil gerne, at det skal være sagt ogsaa af mig, at den Fortolkning af Straffelovens § 128, som min højtærede Kollega Forsvarsministeren gav, efter min Mening er den eneste rigtige. Det er efter min Opfattelse en grundig Misforstaaelse, naar det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen fortolker denne Paragraf, som han gjorde. Paa Grundlag af den Forhistorie, som det ærede Medlem oplyste, ligger det Problem, der er til Behandling her i Dag, ganske uden for § 128, der handler om Forbrydelser, som Borgerne kan begaa mod Statsmyndighederne. Det er noget helt andet, det drejer sig om. Der er ikke noget Sted i den Borgerlige Straffelov, og navnlig ikke i § 128, nogen Bestemmelse, som forhindrer, at Regeringen tager det Skridt, som er taget og som er Realiteten i Sagen. Henvisningen til Kommentarens Bemærkning om, at en tidligere Lovs Bestemmelse om Kongens Tilladelse er udgaaet, har efter min Mening ikke nogen som helst Betydning i denne Forbindelse. Jeg er altsaa i et og alt enig i den Fortolkning af Lovbestemmelsen, som min højtærede Kollega har givet.

Bertel Dahlgaard: Jeg har sagt, at jeg ikke tør paastaa, at Forsvarsministerens Handling er ulovlig; men at den kan være Genstand for en vis Tvivl, tror jeg dog maa kunne siges, ogsaa efter den højtærede Justitsministers Udtalelse, og ikke mindst efter den højtærede Forsvarsministers sidste Udtalelse, hvor Ministeren igen fremførte dette Argument om, at Udtrykket i § 128: „en fremmed Magt“ skulde have faaet et andet Indhold efter vor nuværende Stilling blandt de Allierede. Altsaa med andre Ord, hvis dette Argument skulde betyde noget, saa vil det sige, at vor Stilling blandt de Allierede skulde medføre, at Begrebet „fremmed Magt“ i vor Lovgivning ikke skulde have Anvendelse paa England eller andre allierede Lande. Jeg maa ærlig talt sige, at jeg tror, dette Argument har den højtærede Forsvarsminister ikke faaet fra Justitsministeriet — det føler jeg mig overbevist om. Naa, jeg skal ikke bore mere dér.

Jeg har med min Udtalelse blot haft det venskabelige Formaal at sige, at der er saa megen Tvivl om det Spørgsmaal, at det havde været naturligt, om man direkte var gaaet til Rigsdagen og havde spurgt den.

Dernæst vil jeg til den højtærede Forsvarsministers Bemærkning i øvrigt sige, at jeg tror, det er en udbredt Opfattelse her i Danmark, at da Krigen med Japan hørte op, vilde det naturlige Tidspunkt have været til at afbryde hele denne Hvervningshistorie. Men derved nærmer vi os vel til det, der er den egentlige Forskel i Meninger og Anskuelse, Tankegang og Følemaade mellem den højtærede Forsvarsminister og mig. Jeg har den bestemte Opfattelse, at vor Stilling inden for De allierede Nationer hverken indeholder juridisk eller moralsk Forpligtelse til Hvervning af dansk Ungdom rundt til de forskellige allierede Landes Hære. Naar den højtærede Minister henviser til de Tusinder af unge, som har meldt sig, henviser jeg til Gengæld til, at det, at Straffeloven indeholder denne kraftige Bestemmelse — og at alle vore Straffelove har indeholdt denne Bestemmelse —, er Udtryk for, at det er en saa alvorlig Sag, det her drejer sig om, og under skiftende Forhold kan være saa alvorlig en Sag, at det aldeles ikke er noget, som Rigsdag, Regering eller Nation kan lade afgøre af den ene eller den anden Gruppe inden for Landets Ungdom.

Jeg skal til Slut blot sige, at jeg har forstaaet den højtærede Minister saadan nu — og det er jo det afgørende for den kommende Tid —, at han ogsaa selv er klar over, at denne Hvervning ikke skal blive effektiv for det store Antal, der har meldt sig, men at man er standset ved et langt mindre Tal. Det kan jo være, han rent faktisk har gjort dette, og det maa man vel tage som et Udtryk for, at den samlede Regering er klar over, at de Synspunkter, den højtærede Forsvarsminister fremsatte her i Dag, i hvert Fald maa have en vis stærk Begrænsning.

Forsvarsministeren (Ole Bjørn Kraft):

Jeg har, efter at jeg sidst havde Ordet, undersøgt, hvordan Stillingen faktisk ligger i Dag med Hensyn til Hvervning. 23 000 har ønsket at faa Ansøgningsblanketter udliveret, og af disse 23 000 har godt og vel 8 000 indtil Dato indsendt dem. Medens Blanketterne i de første Dage strømmede ind, gaar de naturligvis nu betydeligt langsommere ind. Jeg skal i øvrigt fastholde, hvad jeg har sagt: at det er min Opfattelse, at Antallet ikke vil komme til at over-